

Угода
між Урядом України та Урядом Республіки Куба
про сприяння та взаємний захист інвестицій
(Угоду ратифіковано Законом N [515/96-ВР](#) від 15.11.96)

Дата підписання: 20.05.1995 Дата ратифікації Україною: 15.11.1996 Дата набрання чинності для України: 04.12.1996

Уряд України та Уряд Республіки Куба, що іменуються надалі як "Договірні Сторони", бажаючи створити сприятливі умови для більшого економічного співробітництва між двома країнами та, зокрема, для інвестицій інвесторів однієї Договірної Сторони на території іншої Договірної Сторони, визнаючи, що сприяння та взаємний захист інвестицій, згідно з міжнародними угодами, стимулюватимуть економічні ініціативи, що підвищуватиме розвиток обох Договірних Сторін, домовились про наступне:

Стаття 1

Визначення термінів для цілей цієї Угоди

1. Термін "інвестиція" охоплюватиме будь-який вид активів, інвестованих в зв'язку з економічною діяльністю інвестором однієї Договірної Сторони на території іншої Договірної Сторони згідно з чинним законодавством останньої та включатиме, зокрема, але не виключно. Термін "інвестиції" в цілому означає: (а) рухоме та нерухоме майно, як і інші права, такі як заставні та інші подібні права; (б) паї, акції, облигації, членські внески та будь-які інші цінні папери; (в) грошові вимоги та права, вимоги про виконання зобов'язань, згідно з контрактом, що має економічну цінність; (г) авторські права, торговельні марки, патенти, промислові проекти та інші права інтелектуальної та промислової власності, ноу-хау, комерційні секрети, торговельні імена та гудвіл; (д) будь-яке право економічного характеру, надане законом або контрактом, та будь-яка ліцензія або дозвіл згідно з законами про економічну діяльність, включаючи пошук, видобуток, розробку та експлуатацію природних ресурсів. 2. Термін "інвестор" означатиме будь-яку фізичну або юридичну особу однієї Договірної Сторони, яка зробила, робить або має намір зробити інвестиції на території іншої Договірної Сторони. 3. Термін "фізична особа" означатиме відповідно до кожної з Договірних Сторін особу, яка має громадянство цієї держави згідно з її законами. 4. Термін "юридична особа" означатиме, відповідно до кожної з Договірних Сторін будь-який заклад, утворений на території однієї з них та визнаний нею, як наприклад, громадські установи, товариства та фінансові об'єднання, фундації, асоціації, незалежно від того, чи мають вони обмежену відповідальність чи ні. 5. Термін "доходи" означатиме суми, що отримуються від інвестицій або у зв'язку з ними, включаючи прибуток, дивіденди, відсотки, доходи від приросту капіталу, роялті, управлінські, технічні та інші ставки або доходи натурою, реінвестовані надходження та прибуток від капіталу. 6. Термін "територія" означатиме означені суходопутні, а також морські зони. Останні включають як надводні, так і підводні території, якими володіють Договірні Сторони, або на які відповідно до міжнародного права розповсюджується їх право суверенітету та юрисдикції.

Стаття 2

Сприяння та захист інвестицій

1. Кожна Договірна Сторона заохочуватиме та створюватиме умови для інвесторів іншої Договірної Сторони для здійснення інвестицій на своїй території та допускати такі інвестиції згідно з її законами та правилами. 2. Інвестиції інвесторів будь-якої з Договірних Сторін

користуватимуться справедливим і рівним ставленням, повним захистом та безпекою на території іншої Договірної Сторони.

Стаття 3

Національний режим та режим найбільшого сприяння

1. Кожна Договірна Сторона на своїй території надаватиме інвестиціям та доходам інвесторів іншої Договірної Сторони режим, що є не менш сприятливий, ніж той, що надається інвестиціям та відповідним доходам інвесторів третіх країн. 2. Кожна Договірна Сторона надаватиме на своїй території

інвестиціям та доходам інвесторів іншої Договірної Сторони такий самий юридичний режим найбільшого сприяння на таку ж саму діяльність, як той, що встановлений державою для інвестицій та прибутків своїх власних інвесторів, які мають подібний юридичний статус. 3. Положення цієї Статті не поширюються на привілеї та пільги, які одна Договірна Сторона визнає або визнаватиме третій країні, ґрунтуючись на своїй залежності від митного або економічного союзу, причетності до загального ринку, зон вільної торгівлі, регіональних або субрегіональних договорів, багатосторонніх міжнародних економічних договорів або внаслідок договорів, здійснених для запобігання подвійного оподаткування чи для полегшення прикордонної торгівлі.

Стаття 4

Компенсація збитків

1. Якщо інвестиції інвесторів будь-якої з Договірних Сторін зазнають втрат через війну, збройний конфлікт, національний надзвичайний стан, переворот, повстання, заколот або інші подібні події на території іншої Договірної Сторони, їм надаватиметься останньою Договірною Стороною режим, у відношенні до реституцій, відшкодування, компенсації або іншого вирішення, не менш сприятливий, ніж той, який остання Договірна Сторона надає інвесторам будь-якої третьої країни. 2. Не перешкоджаючи умовам пункту 1 цієї Статті, інвесторам однієї Договірної Сторони, які під час будь-яких подій, згаданих у цьому пункті, зазнають втрат на території іншої Договірної Сторони, які виникають внаслідок: а) реквізиції їх власності її силами або владами; б) руйнування їх власності її силами або владами, які не були викликані воєнними діями, або не вимагались необхідною ситуацією, буде надано справедливу та адекватну компенсацію за втрати, яких зазнали під час реквізиції або як результат руйнування власності. Платежі, що виникають, будуть вільно переказуватись у вільно конвертованій валюті без затримки.

Стаття 5

Націоналізація та експропріація

1. Інвестиції інвесторів будь-якої Договірної Сторони не будуть націоналізовані, експропрійовані або піддані заходам, що мають ефект, еквівалентний націоналізації або експропріації (надалі іменується "експропріація") на території іншої Договірної Сторони, якщо цього не потребують суспільні або державні інтереси.

Експропріація проводитиметься за належним судочинством, на недискримінаційній основі та супроводжуватиметься умовами про виплату негайної, адекватної та ефективної компенсації. Така компенсація дорівнюватиме ринковій ціні інвестиції, коли про

експропріацію або загрозу експропріації стало загально відомо, включатиме відсоток за ставкою LIBOR з дати експропріації до дати сплати, буде виплачена у валюті, в якій була здійснена інвестиція, або за згодою сторін у будь-якій іншій прийнятній для інвестора валюті, буде такою, що ефективно реалізується та здійснюється без затримки. 2. Потерпілий інвестор матиме право на негайний перегляд судовою або іншою незалежною владою цієї Договірної Сторони його випадку, та оцінку його інвестицій відповідно до принципів, викладених в цій Статті.

Стаття 6

Трансфери

1. Кожна Договірна Сторона гарантуватиме інвесторам іншої Договірної Сторони, відповідно до інвестицій, здійснених на її території, вільний трансфер дивідендів та інших сплачень після виплати мита та інших податків, визначених застосованим законодавством. Дивіденди та інші вищезгадані виплати включатимуть, хоча і не виключно, наступне: - прибутки від інвестицій, як це визначено у Статті 1; - відшкодування, передбачені у Статті 4; - компенсації, передбачені у Статті 5; - прибуток від продажу або ліквідації, загальної або часткової, інвестицій; - заробітки фізичних осіб згідно з законами та правилами

Договірної Сторони, одержані ними в зв'язку із здійсненням інвестицій на території цієї Договірної Сторони.

Стаття 7

Суброгація

У випадку, коли одна Договірна Сторона або одна з її установ надали страхову гарантію проти некомерційного ризику на інвестиції, здійснені одним із своїх інвесторів на території іншої Договірної Сторони і зробила виплати, ґрунтуючись на наданій гарантії, вказана Договірна Сторона буде визнана як така, що суброгує права і матиме той же самий кредитний стан, що й інвестор, який має страхову гарантію. Для сплат, що здійснюватимуться на користь Договірної Сторони або її установи на основі заданої суброгації, застосовуватимуться відповідно статті 4, 5 та 6 цієї Угоди.

Стаття 8

Урегулювання спорів між Договірною Стороною та інвестором іншої Договірної Сторони

1. Спори, які можуть виникнути між Договірною Стороною та інвестором іншої Договірної Сторони, пов'язані з інвестиціями, можуть бути вирішені між зацікавленими сторонами, якщо це можливо, дружнім шляхом. 2. Якщо спір не може бути врегульований на протязі шести місяців з моменту його початку, засвідченого письмово, інвестор може звернутися на вибір до: а) відповідних інстанцій компетентного Трибуналу Договірної Сторони, на території якої знаходиться інвестиція; б) Арбітражного суду, відповідно до положень 3-5 Статті 9 цієї Угоди. 3. Договірна Сторона, задіяна у суді, утримається під час арбітражного процесу або до постанови арбітражу від заперечування тих обставин, що інвестор іншої Договірної Сторони отримав відшкодування від страхового полісу за частину збитків або за всі разом.

Стаття 9

Урегулювання спорів між Договірними Сторонами

1. Спори між Договірними Сторонами щодо тлумачення та застосування цієї Угоди мають, якщо це можливо, вирішуватись шляхом консультацій обох Сторін по дипломатичних каналах. 2. Якщо такі

спори не можуть бути врегульовані протягом трьох місяців, починаючи з моменту, коли одна з Договірних Сторін повідомила письмово іншу Договірну Сторону, вони будуть, на прохання однієї з Договірних Сторін викликані до Арбітражного Суду ad hoc як це визначено у цій Статті. 3. Арбітражний Суд створюватиметься наступним чином: через два місяці з моменту отримання вимоги арбітражу, кожна з Договірних Сторін призначить одного члена Суду. Ці два члени мають одразу обрати громадянина третьої країни, який буде призначений Головою. Голова має бути призначений протягом трьох місяців з моменту призначення інших двох членів. 4. Якщо протягом термінів, визначених у пункті 3 цієї Статті, призначення не були зроблені, кожна з Договірних Сторін зможе, за відсутності інших угод, надіслати запит Президенту Міжнародного Суду Справедливості для здійснення призначення. Якщо з'ясується, що він є громадянином однієї з Договірних Сторін або якщо інші причини перешкоджають йому виконувати вказану функцію, буде запрошено Віце-Президента Суду для здійснення призначення. Якщо з'ясується, що Віце-Президент також є громадянином однієї з Договірних Сторін або не може виконувати зазначену функцію, член Міжнародного Суду Справедливості, наступний за старшинством, який не є громадянином будь-якої Договірної Сторони, буде запрошений зробити призначення. 5. Арбітражний Суд досягає рішення більшістю голосів і його рішення мають остаточний характер. Кожна з Договірних Сторін має нести витрати свого третейського судді та його представництва в процесі. Витрати Голови та витрати, що залишаються, нестимуться в рівних частинах обома Договірними Сторонами. Арбітражний Суд встановлюватиме свій власний регламент.

Стаття 10

Сфера застосування

Ця Угода застосовуватиметься до інвестицій інвесторів кожної Договірної Сторони, що були здійснені на території іншої Договірної Сторони до набуття нею чинності, за умови, що вказані інвестиції діють та використовуються на цей момент за законом, а також застосовуватиметься до інвестицій, які будуть здійснюватися пізніше у дусі та за дозволом цієї Угоди.

Стаття 11

Застосування інших правил

1. В разі, якщо питання регулюється цією Угодою, а також іншою міжнародною угодою, в якій обидві Договірні Сторони є сторонами, або загальним міжнародним правом, до цих самих Договірних Сторін та їх інвесторів застосовуватимуться права, що будуть у цьому випадку найсприятливішими. 2. Якщо одна Договірна Сторона на основі законів, правил, положень або окремих договорів прийняла для інвесторів іншої Договірної Сторони більш сприятливі правила, ніж ті, що передбачені цією Угодою, то надаватиметься більш сприятливий режим. Положення цієї Угоди можуть бути змінені або доповнені за згодою Договірних Сторін.

Стаття 12

Набуття чинності, строк дії та припинення дії Угоди

1. Ця Угода набуде чинності того дня, коли Договірні Сторони письмово взаємно засвідчать про те, що відповідні необхідні конституційні формальності для набуття чинності міжнародних угод були здійснені. Залишатиметься чинною протягом початкового періоду, що дорівнює 10 рокам та буде продовжена на наступні

періоди по 5 років. Кожна Договірна Сторона зможе відмовитися від цієї Угоди,

попередньо повідомивши про це письмово за 6 місяців до закінчення її строку. 2. У разі відмовлення, положення, передбачені статтями 1-11 цієї Угоди продовжуватимуть застосовуватися до інвестицій, здійснених до відмови, протягом 10 років.

Здійснено в м.Києві 20 травня 1995 р. у двох примірниках, кожний українською та іспанською мовами, причому обидва тексти є рівно автентичними.

За Уряд України За Уряд Республіки Куба
(Підпис) (Підпис)

Пояснювальна записка

до Угоди між Урядом України та Урядом Республіки Куба про взаємне сприяння та захист інвестицій укладеної
20 травня 1995 року

Міністерство зовнішніх економічних зв'язків України приділяє значну увагу розбудові договірних відносин із Республікою Куба. Угода між Урядом України та Урядом Республіки Куба про взаємне сприяння та захист інвестицій в значній мірі сприятиме динамізації розвитку українсько-кубинських економічних взаємин, залученню капіталів кубинських інвесторів в економіку України та позитивним чином зміцнюватиме імідж нашої держави у Латино-Американському регіоні, яка має транспарентні, стабільні та прогнозовані норми захисту іноземних інвестицій. Вищезазначена Угода закріплює надання

кожною із Договірних Сторін національного режиму або режиму найбільшого сприяння, якщо він є більш сприятливим, щодо захисту та заохочення інвестиційної діяльності іноземних інвесторів кожною з Договірних Сторін. Також цією Угодою передбачені положення щодо вирішення спорів між Договірною Стороною та інвестором іншої Договірної Сторони та положення про вирішення спорів між Договірними Сторонами. Положення Угоди не створюють будь-яких особливих прав та привілеїв для інвестицій Договірних Сторін у порівнянні з тими, що передбачені або будуть передбачені в майбутньому чинним законодавством України та Республіки Куба для всіх іноземних інвестицій незалежно від їх походження, а тому розширення сфери застосування цієї Угоди не призводить до виникнення будь-яких додаткових зобов'язань та відповідно до зміни чинного законодавства України. Ця Угода укладається на період у 10 років і залишатиметься

чинною протягом десяти років з дати припинення її дії відносно інвестицій здійснених у період її дії. Така Угода забезпечить надійні правові механізми міжнародного рівня для забезпечення інвестиційного співробітництва. Виконання Угоди з боку України повинні забезпечувати Міністерство фінансів, Міністерство економіки та Міністерство зовнішніх економічних зв'язків і торгівлі України.

Лист узгодження

до Угоди між Урядом України та Урядом Республіки Куба про взаємне сприяння та захист інвестицій

Міністерство закордонних Міністерство зовнішніх справ України економічних зв'язків
України

(Підпис) (Підпис)

Міністерство економіки Міністерство фінансів
України України (Підпис) (Підпис)